

Klasa 8a 24.05.2021

Lekcja 1 język angielski- TEAMS

Topic: Temat: Egzamin ósmoklasisty z języka angielskiego – wskazówki na ostatniej prostej - KNO.

Podręcznik strona 110/111.

Lekcja 1 WF boys- TEAMS

Temat: Ćwiczenia ogólnorozwojowe z ręcznikiem. KNO.

<https://www.youtube.com/watch?v=HriJ5zXHDJ4>

Lekcja 2 chemia- TEAMS

Temat: Zajęcia powtórzeniowe- karta pracy. KNO.

Lekcja 3 język polski- TEAMS

Temat: Egzamin ósmoklasisty z języka polskiego – wskazówki na ostatniej prostej - KNO.

Lekcja 4 WOS- TEAMS

Temat: Konflikty zbrojne na świecie. KNO.

Zapoznaj się z informacjami ze str. 190 – 193

W ramach notatki wykonamy zad. 1 i 2 ze str. 194

Aby lepiej zrozumieć temat proponuję wam zapoznanie się z wiadomościami z e – podręcznika oraz filmikiem edukacyjnym:

[Konflikty zbrojne we współczesnym świecie \(epodreczniki.pl\)](https://www.epodreczniki.pl)

<https://youtu.be/wvPLEnQk3hM>

Lekcja 5 fizyka- TEAMS

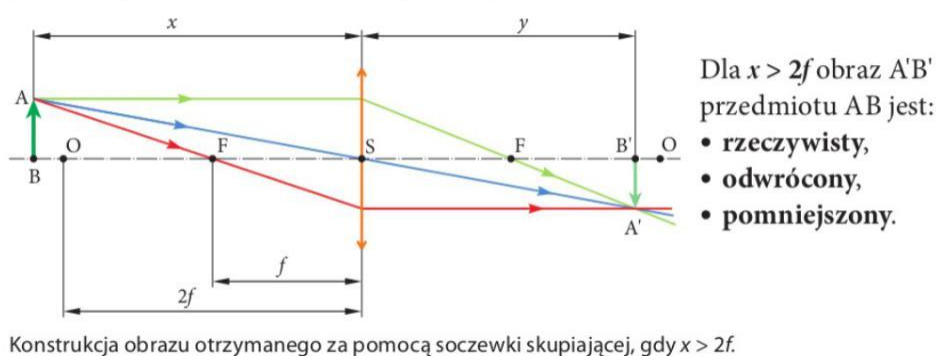
Temat: **Proste zadania z optyki. KNO.**

Dzisiaj poznacie wzór na powiększenie (pomniejszenie) obrazu.

Zaczynamy od wzoru...

Mając wykonaną konstrukcję jesteśmy w stanie obliczyć ile razy obraz jest powiększony(pomniejszony).

I tak mamy wykonaną konstrukcję oraz podane cechy obrazu.

Widzimy, że obraz na tej konstrukcji jest pomniejszony.

Ale ile razy?

Możemy na to pytanie odpowiedzieć mierząc pewne wielkości i podstawiając do odpowiednich wzorów.

I tak...

pierwszy wzór

musimy zmierzyć wysokość (długość) przedmiotu (h_1) i obrazu (h_2) i podstawić do wzoru:

1. Wzór na powiększenie (pomniejszenie) obrazu

$$\text{powiększenie} = \frac{\text{wysokość obrazu}}{\text{wysokość przedmiotu}}$$

$$p = \frac{h_2}{h_1}$$

Jeżeli powiększenie będzie liczbą:

- większą od 1 to obraz jest powiększony,
- mniejszą od 1 to obraz jest pomniejszony,
- równą 1 to obraz jest tej samej wielkości.

Drugi wzór

możemy również zmierzyć (wielkości te są zaznaczone na wykonanej konstrukcji):

x- odległość przedmiotu od soczewki

y- odległość obrazu od soczewki

(przepisz wzór do zeszytu)

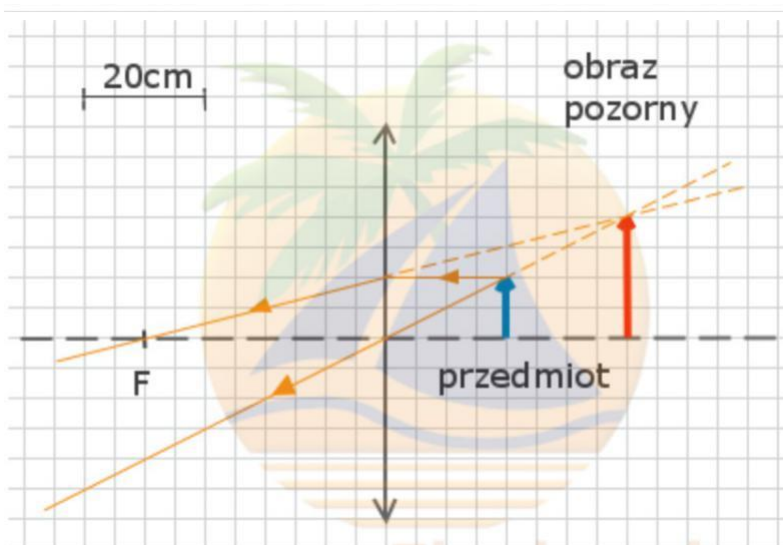
$$\text{powiększenie} = \frac{\text{odległość obrazu od zwierciadła}}{\text{odległość przedmiotu od zwierciadła}}$$

$$p = \frac{y}{x}$$

Zasada sprawdzania czy obraz jest powiększony, pomniejszony lub tej samej wielkości jest ta sama co poprzednio.

Pora teraz na przykładowe zadanie: (przepisz przykład do zeszytu, a rysunek wydrukuj lub przerysuj)

Oblicz powiększenie obrazu.

Na podstawie rysunku odczytujemy:

$$h_1 = 20 \text{ cm} = 0,2 \text{ m}$$

$$h_2 = 40 \text{ cm} = 0,4 \text{ m}$$

podstawiamy teraz do wzoru 1.

$$p = \frac{0,4 \text{ m}}{0,2 \text{ m}} = 2 \quad (\text{bez jednostek, bo powiększenie informuje nas ile razy.....})$$

czyli obraz jest powiększony dwa razy.

uwaga!

W tym zadaniu nie musimy zamieniać jednostek na podstawowe, ale pamiętajmy, że obie wielkości muszą być w jednakowych jednostkach

Lekcja 6 matematyka- TEAMS

Temat : Trening przed egzaminem ósmoklasisty. KNO.

Rozwiąż dalsze zadania powtórzeniowe z Zestawu nr 9

Lekcja 7 religia- ZK

Temat: Nowa ewangelizacja - Zesłanie Ducha Świętego - kształcenie na odległość.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus...

Rekolekcje na stadionie – świadectwo 6 lipca 2013 r. blisko 60 tysięcy chrześcijan spotkało się na Stadionie Narodowym w Warszawie, by uwielbiać Jezusa. W spotkaniu tym brał udział o. John Baptist Bashobora, misjonarz z Ugandy. O. Bashobora modlił się za uczestników spotkania, by mogli zawierzyć swoje życie Panu Jezusowi. Kilka dni później w Katolickim Radiu Podlasie w audycji „Czarno na Białym” uczestnicy tych wielkich narodowych rekolekcji mieli okazję podzielić się swoimi przeżyciami na antenie oraz stronie internetowej radia. Oto jedno ze świadectw: „Byłam na stadionie. „Mogę napisać, że Pan jest wielki! Doświadczyłam dotyku Bożego. To nie znaczy jednak, że Bóg nigdy nie doświadczył mnie swoją miłością, ale to, co się działo w tej wielkiej wspólnotce, jest nie do opisania. To ogromna radość, odczucie niesamowitego pokoju w sercu! Ludzie, którzy tam byli – każdy patrzył na siebie z dobrocią. (...) Teraz wiem, jak ważne jest mówienie o Jezusie, i nie chcę żyć tak, jakby Go nie było. Bóg jest, żyje i chce, abym ja żyła. (...) Dziękuję, Jezu, że pozwoliłeś mi tam być. Gdziekolwiek będę, chcę głosić Twoje słowo i mówić o Tobie! Chwała Panu Najwyższemu!” . Beata.

Jeżeli to, o czym mówimy, jest dobre i budujące, kończymy naszą rozmowę z pokojem i radością w sercu, podobnie zresztą jak nasi rozmówcy. Najczęściej dzieje się tak właśnie wtedy, gdy doświadczyliśmy czegoś niezwykłego i dobrego zarazem i pragniemy podzielić się tym ze swoim rozmówcą. Mało tego, pragnęliśmy, aby i nasz rozmówca również tego doświadczył w trakcie rozmowy z nami. Tylko jeżeli doświadczysz tego, że ktoś cię kocha i akceptuje cię takiego, jakim jesteś, i niezależnie od tego, co robisz w życiu, nie zostawi cię samego, po takim spotkaniu, będziesz chciał krzyczeć z radości. Podobne doświadczenie mieli apostołowie.

„Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić. Przebywali wtedy w Jerozolimie pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumiali, bo każdy słyszał, jak przemawiali w jego własnym języku. «Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami?» – mówili pełni zdumienia i podziwu. «Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? – Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie – słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże». Zdumiewali się wszyscy i nie wiedzieli, co myśleć: «Co ma znaczyć?» – mówili jeden do drugiego”.

(Dz 2,1-12)

Apostołowie po wniebowstąpieniu Jezusa zgodnie z Jego prośbą trwali na modlitwie i czekali na zesłanie Ducha Pocieszyciela. Duch Święty, który zstąpił na nich, napełnił ich taką odwagą i radością, że wybiegli na ulice Jerozolimy, aby głosić wielkie dzieła Boże. Czynili to

z ogromnym entuzjazmem, a wkrótce potem św. Piotr, dzieląc się swoją wiarą, nawrócił 3000 nowych wyznawców.

Ewangelizacja „to znaczy głoszenie Chrystusa... zarówno świadectwem życia, jak i słowem”

Po zesłaniu Ducha Świętego Apostołowie z mocą głosili Jezusa zmartwychwstałego, później robili to ich następcy, aby słowo Boże docierało na krańce świata. Dzięki ewangelizacji my, współcześnie żyjący, poznaliśmy Chrystusa. Duch Święty umacnia nadal wyznawców Jezusa w dziele ewangelizacji, gdyż dobra nowina o zbawieniu jest przeznaczona dla każdego człowieka żyjącego na ziemi. „Kościół zawsze ewangelizuje i nigdy nie przerwał ewangelizacji. Każdego dnia sprawuje misterium eucharystyczne, udziela sakramentów, głosi słowo Boże, podejmuje dzieła sprawiedliwości i miłosierdzia. Ta ewangelizacja przynosi owoce: daje światło i radość, wskazuje drogę życia wielu ludziom; wielu żyje – choć często o tym nie wie – dzięki światłu i ciepłu, jakie promieniają z tej nieustannej ewangelizacji”.

(kard. Joseph Ratzinger, Nowa ewangelizacja, [online], dostęp: 24.06.2013, <http://www.opoka.org.pl/biblioteka/W/WR/inne/ratzinger_ewangelizacja.html>

Być może zagubiliśmy świeżość wiary i brakuje nam często takiego entuzjazmu, jaki miał św. Piotr i apostołowie po zesłaniu Ducha Świętego. Czasem ograniczamy swoją wiarę do niedzielnej Mszy Świętej i spowiedzi raz czy dwa w roku. Dlatego w Kościele pojawiła się potrzeba ponownego ewangelizowania tych, którzy poznali już Jezusa, jednak żyją tak, jakby zapomnieli, że On zmartwychwstał, żyje i działa w swoim Kościele. Nowa ewangelizacja to odkrycie na nowo Jezusa w swoim życiu i przyjęcie Go, by kierował naszym myśleniem i działaniem.

Pierwszym środowiskiem, w którym jesteśmy ewangelizowani, jest nasza rodzina. To nasi rodzice zaprowadzili nas do Kościoła i tam przez chrzest staliśmy się dziećmi Bożymi. To oni swoim przykładem pokazują, jak iść do Jezusa i jak być dobry uczniem i apostołem. W miarę jak dorastamy i coraz świadomiej uczestniczymy w życiu Kościoła, stajemy się ewangelizatorami przez swoje słowa i czyny. Wszyscy jesteśmy posłani do mówienia o Jezusie i dawania świadectwa wiary w Niego. Mamy dzielić się prawdą, że Bóg z miłości do człowieka zesłał swojego Syna, aby umarł za nasze grzechy i zmartwychwstał. Swoim życiem mamy świadczyć, że Jezus w każdej chwili jest z nami. Wiara ma być połączona z naszym życiem.

Ewangelizacja dokonuje się w naszych rodzinach na wiele sposobów: gdy wspólnie modlimy się ze sobą i za siebie, gdy razem czytamy i rozważamy słowo Boże. Ale również wtedy, gdy bierzemy udział w modlitwach, nabożeństwach religijnych lub praktykujemy naszą wiarę w życiu codziennym. W każdym z tych działań wspiera nas Duch Święty, który jednoczy i prowadzi rodzinę. Powinniśmy więc starać się wsłuchiwać w Jego natchnienia i pamiętać, że tworząc jedność z pozostałymi członkami rodziny, jesteśmy za nich odpowiedzialni, ponieważ razem dążymy do zbawienia.

„I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić” (Dz 2,4).

Nowa ewangelizacja to odkrycie na nowo Jezusa w swoim życiu i przyjęcie Go, by kierował naszym myśleniem i działaniem.

Lekcja 8 WF girls- TEAMS

Temat: LA- Biegi średnio i długodystansowe- start wysoki. KNO.

Biegi średniodystansowe- odbywają się na dystansach:

- Bieg na 800 m (dwa okrążenia bieżni) – start odbywa się bez bloków startowych, zawodnicy biegną po torach pierwszy wiraż (100 m), po czym mogą biec po wewnętrznym torze (tor wewnętrzny jest najkrótszy).
- Bieg na 1500 m – zawodnicy startują z wyznaczonej linii startu z pozycji wysokiej. Tuż po starcie zawodnicy mogą zająć pozycje na wewnętrznym torze.

Biegi długodystansowe- odbywają się na dystansach:

- 3000 m (konkurencja nieolimpijska)
- 3000 m z przeszkodami
- 5000 m
- 10 000 m
- półmaraton (21 097 m)
- maraton (42 195 m)

W lekkoatletycznych konkurencjach biegowych obowiązują dwa rodzaje startów: niski i wysoki, które stosowane są w zależności od długości dystansu. W biegach krótkich (indywidualnych i sztafetowych do 400 m włącznie), wykorzystywany jest start niski. W biegach średnich i długich (od 800 m i dłuższych), zawodnicy rozpoczynają rywalizację ze startu wysokiego.

Rysunek 1 Start wysoki

Zadanie: Obejrzyj dwa piękne biegi naszych wspaniałych średniodystansowców.

<https://www.youtube.com/watch?v=-VOlXYW1Tes> – Marcin Lewandowski 1500m

<https://www.youtube.com/watch?v=Gu3wTiQKn2M> – Adam Kszczot 800m

